

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško v právní věci

žalobce: **M. P.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupeného JUDr. Ing. Markem Andráškem, advokátem,
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, Teplice,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2015, č. j. 3981/DS/2015, JID: 128922/2015/KUUK/Zvo,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2015, č. j. 3981/DS/2015, JID: 128922/2015/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(dále jen „magistrát“) ze dne 20. 5. 2015, č. j. MgMT/115770/2014, sp. zn. SZ MgMT/115770/2014/ŘP/Ša. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v registru řidičů ke dni 25. 9. 2014. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 118/2011–103, namítal, že správní orgány pomíjí vlastní obsah zákonem uložené povinnosti podrobit k námitce účastníka řízení dotčený správní akt analýze z hledisek zákonnosti. Konstatoval, že nebylo-li spolehlivě zjištěno, zda je žalobce držitelem posudku lékaře opravňujícího k jízdě bez bezpečnostního pásu, je zde právě řízení o námitkách, jež může protiprávní rozhodnutí v blokovém řízení napravit co do zákonem předjímaného důsledku bodového hodnocení přestupku, resp. toto nerealizovat. Žalobce opakovaně uvedl, že pokutu uhradil v domnění její relevance k deficitu předložení lékařského potvrzení, jež neměl v době silniční kontroly u sebe. Dokazováním tato okolnost nebyla potvrzena ani vyvrácena. V řízení před správními orgány byly již žalobcem poskytnuty v dostatečné míře podklady pro upuštění od záznamu bodového hodnocení do karty řidiče. Žalobcem byl vysvětlen rozpor mezi daty vyhotovení lékařského potvrzení uvedenými ve sdělení adresovaném Policii České republiky. Měl za to, že rozhodnutí Policie České republiky o spáchání přestupku dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v blokovém řízení je nicotným rozhodnutím. Policie České republiky ani magistrát nereflektovali objektivní stav zjiitelný ze zdravotní dokumentace žalobce, kterým se v přezkumném řízení vůbec nezabývali, přestože žalobce pro účely správního řízení poskytl souhlas k přístupu do jeho zdravotní dokumentace. Dále žalobce zdůraznil, že není osobou znalou práva; ze samotného číselného odkazu na ustanovení obsahující skutkovou podstatu přestupku bylo lze v rozrušení dopravní kontrolou označení přestupku snadno zaměnit za sankci postihující opomenutí lékařského potvrzení k nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem.
3. Žalobce dále poukázal na disproporci spočívající v délce námitkového řízení a procedury odečtu bodů. Délka řízení o námitkách přesahující jeden rok tvoří překážku postupu správního orgánu podle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu. Zákonná úprava, jmenovitě § 123c odst. 3 spolu s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu v poměru k § 123f odst. 2 téhož zákona, tak omezuje právo žalobce na přezkum rozhodnutí v blokovém řízení, poskytuje-li správnímu orgánu rozhodujícímu o námitkách časový prostor přesahující 10 dní toliko pro negativní rozhodnutí ve věci.

Vyjádření k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh správního řízení a k věci uvedl, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

že správní orgán v obdobných řízeních zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam o počtu bodů proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Dále konstatoval, že žalobci byla dne 25. 9. 2014 v blokovém řízení uložena bloková pokuta za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy jako řidič motorového vozidla nebyl připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení v době silniční kontroly neměl u sebe. Tímto přestupkem pak žalobce dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů, o čemž byl správním orgánem prvního stupně vyrozuměn oznámením ze dne 30. 9. 2014. Odkázal na opakované sdělení Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, jemuž správní orgán prvního stupně zaslal odůvodnění námitek žalobce ze dne 14. 11. 2014 jako podnět k zahájení přezkumného řízení, podle něhož byly splněny zákonné podmínky pro využití institutu blokového řízení a žalobce se vytýkaného jednání dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu skutečně dopustil. Z úředního záznamu policisty, který předmětné porušení povinnosti žalobce v blokovém řízení projednával, vyplývá, že žalobce při silniční kontrole žádné lékařské potvrzení nepředložil a kontrolujícího policistu nijak neinformoval o tom, že by byl jakýmkoli způsobem zdravotně indisponován, nebo že ze zdravotních důvodů nemůže za jízdy používat bezpečnostní pás.

5. Žalovaný dále uvedl, že i přes výše uvedené si magistrát vyžádal pravomocné podklady pro provedení záznamů v registru řidičů - části A pokutových bloků. Z těchto podkladů je patrné, že přestupkové jednání žalobce ze dne 25. 9. 2014 bylo projednáno v blokovém řízení, žalobce pokutu na místě uhradil, řádně vyplněný pokutový blok si převzal a vše stvrdil svým podpisem; tím bylo blokové řízení pravomocně ukončeno. Žalovaný odkázal na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, podle něhož platí, že udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání. Pokud měl žalobce nějaké pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, popř. v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením, neměl projevit souhlas s blokovým řízením, ale měl využít svého práva na zahájení řízení o přestupcích, neboť dodatečné námitky opatřené dodatečně doloženými důkazy nelze úspěšně uplatnit v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, když námitky žalobce směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným orgánem v jiném (blokovém) řízení.
6. Žalovaný zásadně nesouhlasil s tvrzením žalobce, že rozhodnutí Policie České republiky o spáchání přestupku dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je nicotné, neboť rozhodnutí vydal věcně i místně příslušný orgán veřejné moci a má náležitosti ve smyslu § 55 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. K tvrzení žalobce, že ze samotného číselného odkazu na ustanovení obsahující skutkovou podstatu přestupku bylo lze v rozrušení dopravní kontrolou označení přestupku snadno zaměnit za sankci postihující opomenutí lékařského potvrzení k nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem, žalovaný poznamenal, že rozhodnutí v blokovém řízení nabývá právní moci až podpisem pokutového bloku, který si může účastník před jeho podpisem přečíst a jeho podepsání na základě zjištěných pochybení odmítnout. Dále uvedl, že je zřejmé, že žalobce svým podpisem na pokutovém bloku stvrdil skutečnost, že přestupek je spolehlivě zjištěn, souhlasil s uloženou sankcí a vyjádřil svou vůli, že tímto řízením je daná záležitost vyřešena, a ve věci tudíž nebude vedeno další řízení za účelem posouzení právních a skutkových otázek tohoto přestupkového jednání.
8. Žalovaný dále k argumentu žalobce poukazujícímu na disproporci, která spočívá v délce námitkového řízení a proceduře odečtu bodů, namítl, že v případě podání námitek se běh lhůt přerušuje. S oznámením o dosažení celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení zákon spojuje významné právní účinky, když stanoví, že řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím lhůty 5 pracovních dnů ode dne dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení. Lhůta neběží pouze v případě, že řidič uplatnil námitky před jejím uplynutím a zároveň nebylo o těchto námitkách rozhodnuto.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 30. 9. 2014, č. j. OSČ-ŘP/2014/BH-146/Se, oznámil magistrát žalobci, že ke dni 25. 9. 2014 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Proti tomuto oznámení podal žalobce dne 9. 10. 2014 námitky. Magistrát si následně vyžádal od příslušných správních orgánů jednotlivé pokutové bloky a rozhodnutí vztahující se k přestupkům, za které byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. Z bloku na pokutu ze dne 25. 9. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 100 Kč vyplynulo, že žalobce dne 25. 9. 2014 v 13:30 hodin v obci Bílina v ulici Bílinská jako řidič vozidla VW Passat RZ „X“ nebyl za jízdy řádně připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a tím se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Zmíněný pokutový blok žalobce opatřil svým podpisem.
13. Přípisem ze dne 13. 10. 2014 magistrát vyzval žalobce k tomu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí, a stanovil k tomu termín jednání na 3. 11. 2014 od 9:00 hod. Dle protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 3. 11. 2014 se žalobce dostavil k jednání konanému u magistrátu, přičemž požádal o poskytnutí lhůty 14 dnů pro podání písemného vyjádření k přestupkům a o přerušení řízení; zároveň mu byly poskytnuty kopie spisového materiálu k přestupkům. Dne 18. 11. 2014 bylo magistrátu doručeno odůvodnění námítky proti záznamu bodů v registru řidičů. Toto podání žalobce posoudil magistrát jako podnět k zahájení přezkumného řízení a postoupil je Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, která ve sdělení ze dne 9. 12. 2014 konstatovala, že neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení.
14. Přípisem ze dne 7. 1. 2015 magistrát vyzval žalobce, aby se seznámil s podklady rozhodnutí a stanovil termín jednání. Dle protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 11. 2. 2015 se žalobce dostavil k jednání konanému u magistrátu, přičemž doložil lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů na dobu určitou od 17. 1. 2014 do 31. 12. 2014. Dne 19. 2. 2015 byl magistrátu doručen nesouhlas žalobce s výsledkem přezkumného řízení. Toto podání žalobce posoudil magistrát jako podnět k zahájení přezkumného řízení a postoupil je Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, která ve sdělení ze dne 25. 3. 2015 opětovně konstatovala, že neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení.
15. Přípisem ze dne 21. 4. 2015 magistrát vyzval žalobce, aby se seznámil s podklady rozhodnutí a stanovil mu lhůtu 10 dnů od doručení přípisu k nahlédnutí do spisové dokumentace. Žalobce se vyjádřil podáním ze dne 13. 5. 2015. Dle protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 15. 5. 2015 se zástupce žalobce dostavil k jednání konanému u magistrátu, přičemž navrhl, aby se správní orgán seznámil se zdravotní dokumentací žalobce.
16. Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2015, č. j. MgMT/115770/2014, sp. zn. SZ MgMT/115770/2014/ŘP/Ša, magistrát podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námítky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 2. 6. 2015 odvolání, v němž konstatoval, že nebylo spolehlivě zjištěno, zda je žalobce držitelem posudku lékaře opravňujícího k jízdě bez bezpečnostního pásu. Měl za to, že rozhodnutí Policie České republiky o spáchání přestupku dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v blokovém řízení je nicotným rozhodnutím. Policie České republiky ani magistrát nereflektovali objektivní stav zjiitelný ze zdravotní dokumentace žalobce, kterým se v přezkumném řízení vůbec nezabývali, když žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pro účely správního řízení poskytl souhlas k přístupu do jeho zdravotní dokumentace. Magistrát dne 10. 6. 2015 předložil spis k rozhodnutí žalovanému. O odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

17. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud se nejprve zaměřil na blíže neodůvodněnou námitku nicotnosti rozhodnutí Policie České republiky o spáchání přestupku žalobcem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. bloku na pokutu ze dne 25. 9. 2014, série „X“, č. „X“. V této souvislosti soud připomíná, že pokutový blok představuje rozhodnutí vydané v blokovém řízení a je třeba na něj nahlížet jako na běžné rozhodnutí správního orgánu. I ve vztahu k rozhodnutím vydaným v blokovém řízení je proto třeba vycházet z obecně platné zásady presumpce správnosti rozhodnutí správního orgánu, která se projevuje tím, že pokud, resp. dokud není rozhodnutí správního orgánu zrušeno, musí být považováno za správné, tedy platné a zákonné. Presumpce správnosti se neuplatní jen v případě nicotných rozhodnutí. Podle ustálené judikatury správních soudů je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, publ. pod č. 2837/2013 Sb. NSS, vše dostupné na www.nssoud.cz). Žádnou ze shora popsanych vad, ani jinou vadu srovnatelné závažnosti však výše zmíněné rozhodnutí vydané v blokovém řízení, jež bylo podkladem pro rozhodnutí v projednávané věci, nevykazuje. Soud poznamenává, že důvody nicotnosti neshledal ani v případě ostatních pokutových bloků a rozhodnutí o přestupcích, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, jež byla podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
19. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu dvanácti bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Dle § 123f zákona o silničním provozu „(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“

20. Ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012 č. j. 11 A 107/2011-31.
21. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud na tyto závěry navázal a zabýval se povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud tehdy konstatoval, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
22. Na rozsudek č. j. 5 As 39/2010-76 navázal Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, na který odkazuje žalobce. V daném případě Nejvyšší správní soud, obdobně jako v nyní projednávané věci, přezkoumával rozhodnutí a průběh řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů do registru řidičů, tj. ve věci přestupce (řidiče), který za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, ač (podle svého dodatečného tvrzení) ke dni spáchání přestupku údajně disponoval lékařským potvrzením. Jako podklad pro záznam bodů postačilo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

příslušnému orgánu oznámení o uložení blokové pokuty, které však obsahovalo pouze popis protiprávního jednání spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem. V námitkách uplatněných proti záznamu bodů do registru řidičů přestupce tvrdil, že sice podepsal pokutový blok, nicméně měl za to, že pokuta je mu ukládána z důvodu, že u sebe nemá příslušné lékařské potvrzení, nikoli za to, že není připoután bezpečnostním pásem. Nejvyšší správní soud tehdy shledal pochybení správních orgánů, neboť bez ohledu na námitky přestupce příslušné orgány následně provedly záznam bodů, aniž by si vyžádaly pokutové bloky a odstranily pochybnost, který přestupek byl s přestupcem vlastně projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro uložení záznamu bodů. Tímto postupem zatížily řízení o námitkách vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

23. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44). Z tohoto plyne, že *„správní orgány si musejí obstarat pokutové bloky jen tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznese konkrétní námitku – jindy ne. Z této judikatury podle NSS naopak neplyne, že v situaci, kdy účastník ve správním řízení nic konkrétního nenamítal, se povinnost obstarat si pokutový blok a zabývat se jeho obsahem přenáší na krajský soud“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34).
24. Žalobce ve správním řízení zpochybnil pouze záznam bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutového bloku ze dne 25. 9. 2014, série „X“, č. „X“. Rovněž žalobní námitky směřují vůči pokutovému bloku z uvedeného dne, a proto se soud nezabýval záznamy bodů, které byly žalobci v registru řidičů zaznamenány na základě jiných rozhodnutí o přestupcích. Soud dále zdůrazňuje, že magistrát si před vydáním svého rozhodnutí opatřil nejen pokutový blok ze dne 25. 9. 2014, ale též ostatní pokutové bloky a rozhodnutí o přestupcích, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, jež byla podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
25. V případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Jak už bylo výše uvedeno, soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.

26. V projednávané věci žalobce, jak je ostatně již výše uvedeno, zpochybňoval pouze body, které mu byly zaznamenány za přestupek spáchaný dne 25. 9. 2014. Soud prostudoval příslušný pokutový blok a shledal, že je v něm uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
27. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
28. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit. Žalobce se dne 25. 9. 2014 dopustil přestupkového jednání spočívajícího v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede podle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Vzhledem k tomu, že pokutový blok ze dne 25. 9. 2014 obsahoval také slovní popis přestupkového jednání („jako řidič vozidla VW Passat RZ „X“ nebyl za jízdy řádně připoután bezpečnostním pásem“), nevznikají podle názoru soudu absolutně žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem zaznamenají pachatelé tohoto přestupku tři body. Žalobce se tohoto přestupku dopustil, proto mu byly zcela oprávněně zaznamenány tři body. S ohledem na výše uvedené proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo v dotčeném pokutovém bloku identifikováno

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.

29. Žalobce dále v žalobě namítal, že není osobou znalou práva a že ze samotného číselného odkazu na ustanovení obsahující skutkovou podstatu přestupku bylo lze v rozrušení dopravní kontrolou označení přestupku snadno zaměnit za sankci postihující opomenutí lékařského potvrzení k nemožnosti připoutat se bezpečnostním pasem. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného *presumpcí správnosti*. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku. Do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou tedy řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci a svědčí jim *presumpce správnosti* a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu. Stěžovatel proto nepochybil, pokud námitky žalovaného o existenci lékařského potvrzení vypořádal s odůvodněním, že ke skutkovému a právnímu přezkumu podkladových pravomocných rozhodnutí pro zapsání bodů do registru řidičů není příslušný, a poté, co shledal, že pokutové bloky tvoří dostatečný právní poklad pro záznam bodů do registru řidičů, rozhodl o neodůvodněnosti námitek a záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupný na www.nssoud.cz). Tyto závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem zdejší soud plně sdílí. Byl-li si žalobce vědom toho, že disponuje lékařským potvrzením o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů na dobu určitou od 17. 1. 2014 do 31. 12. 2014, bylo zcela v jeho dispozici, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nesouhlasil s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku, a využil tak svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích, v němž by tato skutečnost byla hodnocena. Jestliže žalobce až v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zpochybňuje právní kvalifikaci obsaženou v pokutovém bloku, nemůže být tato argumentace úspěšná, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí vydanému jiným přestupkovým orgánem v blokovém řízení. Nadto soud doplňuje, že z formulace přestupkového jednání obsažené v pokutovém bloku ze dne 25. 9. 2014 by mělo dle soudu být i osobě neznalé práva zjevné, že žalobce byl sankciován za to, že nebyl za jízdy řádně připoután bezpečnostním pásem, nikoli za opomenutí lékařského potvrzení k nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem; přestupku za opomenutí lékařského potvrzení k nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem by též musel odpovídat i jiný slovní popis přestupkového jednání na pokutovém bloku. Tato námitka tedy není způsobilá k tomu, aby zpochybnila záznam bodů v registru řidičů dle pokutového bloku ze dne 25. 9. 2014.

30. Jde-li o poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011–103, soud zdůrazňuje, že uvedený rozsudek není na projednávanou věc přílehlavý, neboť je skutkově odlišný. Základní rozdíl spočívá ve skutečnosti, že si správní orgány, na rozdíl od skutkového stavu ve výše zmíněném rozsudku (kdy jako podklad pro záznam bodů postačilo příslušnému orgánu oznámení o uložení blokové pokuty, které však obsahovalo pouze popis protiprávního jednání spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem), v projednávané věci vyžádaly pravomocný právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů v podobě kopie pokutového bloku. Správní orgány proto v nyní projednávané věci postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek odpovídají skutečností uvedeným v pravomocném rozhodnutí ve formě pokutového bloku, na jehož podkladě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutek byl se žalobcem projednán v blokovém řízení, že řízení bylo pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce pokutu za přestupkové jednání uhradil, pokutový blok převzal a vše stvrdil svým podpisem. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahovalo popis přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v důsledku porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Tytéž údaje obsahoval rovněž žalobcem podepsaný pokutový blok (k tomu v podrobnostech srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 67/2013–16). Z tohoto důvodu nelze závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011–103, na projednávanou věc bez dalšího vztáhnout.
31. Dále se soud zabýval námitkou, že správní orgány nereflektovaly objektivně zjistitelný zdravotní stav žalobce podložený lékařským potvrzením o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů na dobu určitou od 17. 1. 2014 do 31. 12. 2014. Námitky týkající se jeho zdravotního stavu a existence lékařského potvrzení žalobce uplatnil až v námitkovém řízení proti záznamům bodů do registru. Tedy až v námitkovém řízení žalobce nesouhlasil se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutovém bloku ze dne 25. 9. 2014 a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vozidla ze zdravotních důvodů na dobu určitou od 17. 1. 2014 do 31. 12. 2014. Tyto skutečnosti však nelze úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení (k tomu srov. již výše citované závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný tedy nepochybil, pokud námitky žalovaného o jeho zdravotním stavu a existenci lékařského potvrzení odůvodňující jízdu žalobce motorovým vozidlem bez připoutání bezpečnostními pásy vypořádal s odůvodněním, že ke skutkovému a právnímu přezkumu podkladových pravomocných rozhodnutí pro zapsání bodů do registru řidičů není příslušný, a poté, co shledal, že pokutové bloky tvoří dostatečný právní poklad pro záznam bodů do registru řidičů, rozhodl o neodůvodněnosti námitek a záznam dvanácti bodů v registru řidičů potvrdil.

32. Žalobce dále v žalobě bez bližšího zdůvodnění namítal, že zákonná úprava, jmenovitě § 123c odst. 3 spolu s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu v poměru k § 123f odst. 2 téhož zákona, omezuje právo žalobce na přezkum rozhodnutí v blokovém řízení. S tímto argumentem soud nesouhlasí. Jak již soud osvětlil, ustálená judikatura správních soudů důsledně odlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela rozdílné. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
33. V námitkovém řízení proti záznamu bodů do registru řidičů tedy nepřísluší správním orgánům - a potažmo ani soudu - přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace pravomocného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho změna. O zrušení či změnu rozhodnutí vydaného v blokovém řízení je tak třeba usilovat v řízení o přestupku, tedy v konkrétním řízení, na jehož základě byl proveden záznam v registru řidičů, a to prostřednictvím opravných (řádných i mimořádných) a dozorčích

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prostředků, pokud je zákon připouští. Žalobce se tedy mylí, domnívá-li se, že v řízení o námitkách lze provádět přezkum rozhodnutí vydaného v blokovém řízení. Z uvedeného rovněž vyvěrá závěr, že řízení o námitkách proti záznamů bodů do registru nikterak neomezuje právo na přezkum rozhodnutí vydaného v blokovém řízení.

34. Pro úplnost soud dodává, že řidiči, který podal námitky proti záznamu, kterým bylo dosaženo dvanácti bodů, je zachován odkladný účinek, alespoň pokud jde o důsledky, které dosažení dvanácti bodů má. Zákon o silničním provozu spojuje s uplatněním námitek proti záznamu specifický následek, a sice přerušlení lhůt k pozbytí řidičského oprávnění a odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3 tohoto zákona. Podání námitek má tedy za následek situaci, kdy řidič i přes dosažení dvanácti bodů se může nadále účastnit provozu na pozemních komunikacích, neboť došlo k přerušlení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Tato skutečnost však nemůže zapříčinit odpočet bodů podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť podstata tohoto institutu je jiná. Dané ustanovení je možné aplikovat pouze za situace, kdy řidič ještě nedosáhl dvanácti bodů. Nelze tedy shledat žalobcem zmíněnou, avšak podrobněji nekonkretizovanou, disproporci spočívající v délce námitkového řízení a proceduře odpočtů bodů stanovené v § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.
35. Zdejší soud připomíná, že se magistrát z vlastní iniciativy (tedy nikoliv žalobce sám) v průběhu řízení o námitkách pokusil dvakrát o změnu či odstranění rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 25. 9. 2014, když podal podněty k zahájení přezkumného řízení. Magistrát řízení o námitkách přerušil a vyčkal, jak příslušný správní orgán s podaným podnětem naloží. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, magistrátu opakovaně sdělila, že neshledává důvody pro zahájení přezkumného řízení. Soud proto uzavírá, že se magistrát i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu. Soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by námitkami zpochybněné rozhodnutí vydané v blokovém řízení o přestupcích dne 25. 9. 2014, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým.
36. Lze tedy shrnout, že žalobce nasbíral ve dnech 10. 1. 2012, 22. 10. 2012, 21. 3. 2013 (rozhodnutí magistrátu však nabylo právní moci dne 2. 10. 2013, k tomu srov. § 123c odst. 8 zákona o silničním provozu), a dne 25. 9. 2014 celkem dvanáct bodů, čímž dosáhl zákonem stanovený limit dvanácti bodů (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud dodává, že žalobce přestupky spáchané ve dne 10. 1. 2012, 22. 10. 2012 a 21. 3. 2013 ve správním řízení ani v řízení o žalobě žádnými námitkami nezpochybňoval. Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku žalobce, které je způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. ledna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.